

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. juli 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0597
Dok.: JEE41143
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 879 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. juni 2008.

Brian Mikkelsen
fg. justitsminister

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 879 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvor lang tid afsoner dømt reelt af idømt straf efter straffelovens §§ 244 og 245?”

Svar:

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der i Kriminalforsorgens klientsystem foretages en kategorisering efter den hovedkriminalitet, som klienterne er idømt. Ved kategoriseringen af voldsforbrydelser anvendes to typer af hovedkriminalitet:

- 1) ”Drab m.v.”, der vedrører voldsforbrydelser pådømt i henhold til straffelovens § 237 og § 246, og
- 2) ”vold i øvrigt”, der vedrører andre voldsforbrydelser samt visse forbrydelser mod den personlige frihed og trusler, jf. straffelovens § 119, § 123, §§ 244-245, §§ 260-261 og § 266.

Direktoratet har derfor ikke mulighed for at udsondre voldskriminalitet, som alene kan henføres til overtrædelser af straffelovens §§ 244-245. En opgørelse over, hvor meget af den idømte straf, der udstås, kan kun foretages samlet for dømt, hvis hovedkriminalitet er kategoriseret som ”vold i øvrigt”.

Dømt, der var kategoriseret under ”vold i øvrigt”, og som i 2007 blev løsladt efter at have udstået hele eller en del af straffen, udstod i gennemsnit 112 dages fængsel af de i gennemsnit 150 dages fængsel, de var idømt. Det svarer til, at gennemsnitlig 75 % af den idømte straf blev udstået.

Supplerende bemærkes, at fastlæggelsen af den enkelte klients hovedkriminalitet sker ud fra den type af kriminalitet, der betragtes som den alvorligste. Som grundlag for denne vurdering benyttes straffelovens bestemmelser om strafferammer for de enkelte forbrydelser. Det betyder for eksempel, at en klient, der er dømt for både et voldsforhold i henhold til straffelovens § 244 og et røveriforhold i henhold til straffelovens § 288, vil blive kategoriseret efter hovedkriminaliteten ”røveri”, idet røveriforholdet har en højere strafferamme end voldsforholdet.